

liedje zingt. — We waren al bang, dat hij vertrokken was, want in geen veertien dagen hadden we hem gehoord of gezien, waarschijnlijk tengevolge van het slechte weer, of omdat hij te druk was met 't voeren van zijn jongen. Ondanks al ons zoeken hebben we tot op 't oogenblik nest noch jongen kunnen ontdekken, maar zetten getrouw onze nasporingen voort. Zoodra we of jongen of een nest vinden, zullen we U dit mededeelen. — Wel vond ik in een appelboom een nest, dat volgens de beschrijvingen *volkomen* op dat van Serinus leek, maar de volgende dag was 't er uit gewaaid en geheel verregend.

Enschede, 25 Juli '23.

A. W. HOGESLAG—GROOTERS.

Zebrarupsen. — Naar aanleiding van uw stukje „Uit 't jaar 1923", waarin u zegt, dat U dit jaar opmerkelijk weinig zebrarupsen gezien hebt, kan ik U mededeelen, dat gedurende de warme dagen van Juli langs de waterdel in de duinen van Scheveningen het St. Janskruid en zelfs andere planten in enkele dagen vol zaten met rupsen. De rupsen aten bijna zonder tusschenpoozen en groeiden dan ook verbazend snel.

Rotterdam.

W. LAGENDIJK.

Hommelstudie. — Het deed mij genoegen dat mijn laatste stukje over hommels, waarbij ik de hulp inriep van H. H. Onderwijzers, weerklank heeft gevonden.

Immers eenigen tijd geleden ontving ik van den Heer L. H. Scholten H. d. S. te Herwen bij Lobith een partijtje hommels, door de leerlingen der hoogste klas aldaar verzameld.

Voor de verspreiding dezer dieren in ons land een aardige bijdrage, daar men in die buurt niet zoo gemakkelijk komt.

Misschien dat deze mededeeling ook andere personen aanspoort in diezelfde richting te helpen. Tot 7 Sept. ben ik afwezig.

L. VUYCK.

Wij en de Kinderen. — Kunnen de schoolkinderen niet eens wat hommels vangen en aan den meester brengen?

Aldus Dr. L. Vuyck in zijn artikel over hommels, blz. 67 van D. L. N. Juli 1923.

Mag ik, geachte Redactie, hierover een paar opmerkingen in het midden brengen?

Er is tegenwoordig, althans in Den Haag, nog al iets te doen over de verregaande baldadigheid van de jeugd. De burgemeester onzer gemeente heeft in een circulaire aan de schoolhoofden een lijstje gegeven van wat de vernielzucht aan de gemeente jaarlijks kost. Men schrikt van de bedragen, die in de tienduizenden loopen. In het bijzonder echter is het ook het gemis aan eerbied en liefde voor de natuur bij de jeugd, zich uitende o.a. in het vernielen van bloemen en heesters en het uitroeien van vogelnesten, dat zeer velen ergernis geeft en met zorg vervult. Daarbij wordt terecht geklaagd over het ontbreken van de medewerking van volwassenen om zulk vandalisme tegen te gaan.

Als ik nu in dit blad als mijne meening uitspreek, dat wij, natuurvrienden, niets moeten verzuimen, maar integendeel alles moeten doen om in het opgroeiend geslacht liefde en eerbied voor de levende natuur aan te kweken, verwacht ik geen tegenspraak. Wat zouden wij, om maar iets te noemen, niet willen doen om een einde te kunnen maken aan het verfoeilijke uitroeien van onze vogels door de jeugd (wat volwassenen in dezen misdrijven, laat ik hier buiten beschouwing).

Het lijkt mij in dit verband moeilijk te verdedigen om kinderen op de wijze, als Dr. Vuyck wenscht, te betrekken in een natuurwetenschappelijk onderzoek. Ik zou evenmin kinderen willen gebruiken om planten en bloemen te verzamelen voor een herbarium (tenzij een jongen of meisje onder leiding zelf een herbarium aanlegt) of vogelnesten en eieren laten uithalen voor een ornithologische verzameling, als hen hommels laten vangen voor 't gemak van een onderzoeker. Hoe licht leidt een dergelijke aansporing onwillekeurig tot wreedheid en hoe spoedig dreigt hier het gevaar van een „trop de zèle".

Maar mijn grootste bezwaar ligt hierin: Hoe zouden wij met succes kinderen kunnen afhouden van het uitroeien van vogelnesten, als wij hen gelijktijdig aansporen, hommels te vangen?

Laat dus de kinderen er buiten en laten wij, volwassenen, bij onze natuurstudie nimmer de eischen van natuurbescherming uit het oog verliezen.

Den Haag, Juli '23.

W. TOLSMAN.

Over het algemeen ben ik het met den heer Tolsma eens, dat wij zeer voorzichtig moeten zijn met het aansporen tot verzamelen bij kinderen, in het bijzonder het verzamelen van levende dieren. Alles komt hier aan op de *leiding* en op de bepaling van het *doel*. En nu lijkt het mij wel mogelijk en zelfs ook wel nuttig om eenigszins gevorderde leerlingen te doen deelnemen aan een onderzoek, dat door de een of andere geleerde wordt ingesteld, altijd onder voorwaarde, dat men de jongelui tot het besef kan brengen van wat ze doen en dat alles geschiedt met eerbied en ingetogenheid. Zeer zeker zou ik nooit kinderen willen aanzetten tot het uithalen van nesten of jongelui tot het schieten van vogels. Wanneer er op dat gebied gewerkt moet worden, dan dient de geleerde of de instelling, die het noodig acht, onder goedkeuring van de wet zelf zijn verzamelaars aan 't werk te stellen. Maar het lijkt me heel goed mogelijk, dat niet al te jonge leerlingen er wat aan kunnen hebben om Dr. Vuyck te helpen bij zijn onderzoek naar de hommelfauna van Nederland. Ook zal het aanleggen van een werkelijk goed herbarium de liefde en het ontzag voor de plantenwereld eer bevorderen dan schaden. Maar nog eens, de leiding blijft hoofdzaak.

JAC. P. THIJSSSE.

BOEKAANKONDIGING.

B. L. VAN DER WAERDEN: *Werkloosheid onder intellektueelen*; een beschouwing over den stand der arbeidsmarkt in de Natuurwetenschappelijke beroepen.

In deze brochure toont de Schr. met cijfers aan hoe groot de tegenwoordige overproductie is aan gestudeerden in de natuurwetenschappen. Het duidelijkst blijkt deze overproductie uit de aantallen sollicitanten die zich in de laatste jaren voor iedere vrijkomende betrekking aanmelden.

Voor de scheikunde is het 't ergst, vooral omdat in dat vak en uit Delft (technologen) en van alle universiteiten zooveel menschen ieder jaar afgestudeerd vrij komen, terwijl de sterke vraag naar chemici die in den oorlogstijd korten tijd bestond, weer heeft opgehouden met het te loor gaan van den opbloei die de chemische industrie tijdens den oorlog hier heeft gekend. Voor leeraarsplaatsen waren in 1921 nog bijna geen bevoegde scheikundigen te vinden, maar in 1923 (nog geen twee jaar later) meldden zich voor een kleine weinig loonnende leeraarspositie, n.l. voor een tijdelijke vervanging van slechts enkele uren per week, 26 sollicitanten waaronder 18 volledig bevoegden. Van de 32 technologen die in Januari 1923 hun ingenieursdiploma behaalden zijn er slechts 2 geplaatst kunnen worden.

Voor de biologie (plant- en dierkunde) is het alhaast even erg; wel valt hier weg de concurrentie van de ingenieurs uit Delft, maar daar staat tegenover dat de vraag naar biologen in Indië, waar de grootste helft hun werkkring vond, zoo goed als geheel heeft opgehouden.

De brochure is voor belangstellenden gratis te verkrijgen bij Mej. B. Polak, biol. cand. Burmanstraat 12, Amsterdam.

AANGEBOODEN:

Wilh. Bölsche: Op de Menschenster — Van bacil tot aapmens — Ontwikkelingsgeschiedenis — Uit den Sneeuwkuil — Dierenboek — Het Leven der Liefde in de Natuur — Van Zonnen- en Zonnestofjes — Wereldblik — Wat is de Natuur — Natuurgeheimen — te samen 10 deelen in één koop voor f 30.— „De Natuur” gebonden in eigen band. Jaargang 1919—1920—1921—1922, alléén te zamen voor f 16.— (desgewenscht met bijlevering van de loopenden jaargang in afleveringen). La Nature 1e en 2e halfjaar 1921 gebonden te zamen f 4.—. Boeseken. Leerboek der Scheikunde f 5.—. Bouwman. Leerboek der Natuurkunde f 3.—. Bouwman. Physica f 3.—. Schierbeek en Valkema. Dierkunde (2 deelen met atlasjes) f 4.—. Dr. Kurt Floericke. 15 div. werkjes, gebonden in 2 deelen, f 6.—. J. W. Pik. Vad. Geschiedenis I de deel en Alg. Geschiedenis IIIe en IVe deel te zamen f 5.—. Adres: J. WIJNVELD J. JZN.

Groenelaan 65, te Beverwijk.